¹Then came to Jesus scribes and Pharisees, which were of Jerusalem, saying, Why do thy disciples transgress the tradition of the elders? for they wash not their hands when they eat bread. But he answered and said unto them, Why do ye also transgress the commandment of God by your tradition? For God commanded, saying, Honour thy father and mother: and, He that curseth father or mother, let him die the death. ⁵But ye say, Whosoever shall say to his father or his mother, It is a gift, by whatsoever thou mightest be profited by me: 6 And honour not his father or his mother, he shall be free. Thus have ye made the commandment of God of none effect by your tradition. Ye hypocrites, well did Esaias prophesy of you, saying, This people draweth nigh unto me with their mouth, and honoureth me with their lips; but their heart is far from me. But in vain they do worship me, teaching for doctrines the commandments of men. 10 And he called the multitude, and unto them, Hear, understand: 11 Not that which goeth into the mouth defileth a man; but that which cometh out of the mouth, this defileth a man. 12 Then came his disciples, and said unto him, Knowest thou that the Pharisees were offended, after they heard this saying?¹³But he answered and said, Every plant, which my heavenly Father hath not planted, shall be rooted up. 14 Let them alone: they be blind leaders of the blind. And if the blind lead the blind, both shall fall into the ditch. 15 Then answered Peter and said unto him, Declare unto us this parable. 16 And Jesus said, Are ye also yet

عبادت خالص و چیزهایی که انسان را ناپاک میکند

آنگاه کاتبان و فریسیان اُورشلیم نزد عیسی آمده، گفتند:²چون است که شاگردان تو از تقلید مشایخ تجاوز مینمایند، زیرا هرگاه نان میخورند دست خود را نمیشویند؟³او در جواب ایشان گفت: شما نیز به تقلید خویش، از حکم خدا چرا تجاوز میکنید؟ ٔزیرا خدا حکم داده است که: مادر و پدر خود را حرمت دار، و هرکے یے دریا مادر را دشنام دھے البتّے هلاک گردد.⁵لیکن شما میگویید: هر که پدر یا مادر خود را گوید: آنچه از من به تو نفع رسد هدیهای است، ⁶و پدر یا مادر خود را بعد از آن احترام نمینماید. یس به تقلید خود، حکم خدا را باطل نمودهاید. ای ریاکاران، اشعیاء دربارهٔ شما نیکو نبوّت نموده است که گفت:⁸این قوم به زبانهای خود به من تقرّب میجویند و به لبهای خویش مرا تمجید مینمایند، لیکن دلشان از من دور است. پسعبادت مرا عبث میکنند زیرا که احكام مردم را بمنزله فرايض تعليم ميدهند.

10و آن جماعت را خوانده، بدیشان گفت: گوش داده، بفهمید؛ 11نه آنچه به دهان فرو میرود انسان را نجس میسازد، بلکه آنچه از دهان بیرون میآید انسان را نجس میگرداند. 12 آنگاه شاگردان وی آمده، گفتند: آیا میدانی که فریسیان چون این سخن را شنیدند، مکروهش داشتند؟¹³او در جواب گفت: هر نهالی که یدر آسمانی من نکاشته باشد، کَنده شود.¹⁴ایشان را واگذارید، کوران راهنمایان کورانند و هرگاه کور، کور را راهنما شود، هر دو در چاه افتند.¹⁵یطرس در جواب او گفت: این مثل را برای ما شرح فرما.¹⁶عیسی گفت: آیا شما نیز تا به حال بیادراک هستید؟¹⁷یا هنوز نیافتهاید که آنچه از دهان فرو میرود، داخل شکم مـیگردد و در مَـبْرَز افکنده میشـود؟¹الیکـن آنچـه از دهان برآید، از دل صادر میگردد و این چیزها است که انسان را نجس میسازد.¹⁹زیرا که از دل برمیآید: خيالات بد و قتلها و زناها و فسقها و دزديها و شهادات دروغ و کفرها.²⁰اینها است که انسان را نجس میسازد، لیکن خوردن به دستهای ناشسته، انسان را نحس نمیگر داند.

ایمان یک زن کنعانی

without understanding?¹⁷Do not ye yet understand, that whatsoever entereth in at the mouth goeth into the belly, and is cast out into the draught?18But those things which proceed out of the mouth come forth from the heart; and they defile the man. 19 For out of the heart proceed evil thoughts, murders, adulteries, fornications, thefts, false witness, blasphemies: ²⁰These are the things which defile a man: but to eat with unwashen hands defileth not a man.²¹Then Jesus went thence, and departed into the coasts of Tyre and Sidon. 22 And, behold, a woman of Canaan came out of the same coasts, and cried unto him, saying, Have mercy on me, O Lord, thou Son of David; my daughter is grievously vexed with a devil. 23 But he answered her not a word. And his disciples came and besought him, saying, Send her away; for she crieth after us. 24 But he answered and said, I am not sent but unto the lost sheep of the house of Israel. 25 Then came she and worshipped him, saying, Lord, help me. ²⁶But he answered and said, It is not meet to take the children's bread, and to cast it to dogs. 27 And she said, Truth, Lord: yet the dogs eat of the crumbs which fall from their masters' table. 28 Then Jesus answered and said unto her, O woman, great is thy faith: be it unto thee even as thou wilt. And her daughter was made whole from that very hour. 29 And Jesus departed from thence, and came nigh unto the sea of Galilee; and went up into a mountain, and sat down there. 30 And great multitudes came unto him, having with them those that were lame, blind, dumb, maimed, and many others, and cast them

²¹پس عیسی از آنجا بیرون شده، به دیار صُور و صیدون رفت. ²²ناگاه زن کنعانیهای از آن حدود بیرون آمده، فریادکنان وی را گفت: خداوندا، پسر داود، بر من رحم کن زیرا دخترمن سخت دیوانه است. ²³لیکن هیچ جوابش نداد تا شاگردان او پیش آمده، خواهش نمودند که: او را مرحِّص فرمای، زیرا در عقب ما شورش میکند. ²⁴او در جواب گفت: فرستاده نشده ام مگر بجهت گوسفندان گم شده خاندان اسرائیل. ²⁵پس آن زن آمده، او را پرستش کرده، گفت: خداوندا، مرا یاری کن. ²⁶در جواب گفت که: نان فرزندان را گرفتن یاری کن. ²⁶در جواب گفت که: نان فرزندان را گرفتن خداوندا، زیرا سگان انداختن جایز نیست. ²⁷عرض کرد: بلی، قایان خویش میخورند. ⁸²آنگاه عیسی در جواب او گفت: ای زن، ایمان تو عظیم است! تو را برحسب خواهش تو بشود. که در همان ساعت، دخترش شفا

غذا دادان عیسی به چهار هزار مرد

29عیسی از آنجا حرکت کرده، به کناره دریای جلیل آمد و برفراز کوه برآمده، آنجا بنشست. 30 گروهی بسیار، لنگان و کوران و گنگان و شلاّن و جمعی از دیگران را با خود برداشته، نزد او آمدند و ایشان را بر پایهای عیسی افکندند و ایشان را شفا داد، 31 بقسمی که آن جماعت، چون گنگان را گویا و شلاّن را تندرست و لنگان را خرامان و کوران را بینا دیدند، متعجّب شده، خدای اسرائیل را تمجید کردند.

³²عیسی شاگردان خود را پیش طلبیده، گفت: مرا بر این جماعت دل بسوخت زیرا که الحال سه روز است که با من میباشند و هیچ چیز برای خوراک ندارند و نمیخواهم ایشان را گرسنه برگردانم مبادا در راه ضعف کنند. ³³شاگردانش به او گفتند: از کجا در بیابان ما را آنقدر نان باشد که چنین انبوه را سیر کند؟ ³⁴عیسی ایشان را گفت: چند نان دارید؟ گفتند: هفت نان و قدری از ماهیان کوچک. ³⁵پس مردم را فرمود تا بر زمین بنشینند. ³⁶و آن هفت نان و ماهیان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به شاگردان خود داد و شاگردان به آن جماعت. ³⁷و همه خورده، سیر شدند و شاگردان به آن جماعت. ³⁷و همه خورده، سیر شدند و نرنده از خردههای باقیمانده هفت زنبیل پر برداشتند. ³⁸و خورندگان، سوای زنان و اطفال چهار هنار مرد

بودند.³⁹پس آن گروه را رخصت داد و به کشتی سوار شده، به حدود مَجْدَل آمد. down at Jesus' feet; and he healed them: 31 Insomuch that the multitude wondered, when they saw the dumb to speak, the maimed to be whole, the lame to walk, and the blind to see: and they glorified the God of Israel. 32 Then Jesus called his disciples unto him, and said, I have compassion on the multitude, because they continue with me now three days, and have nothing to eat: and I will not send them away fasting, lest they faint in the way. 33 And his disciples say unto him, Whence should we have so much bread in the wilderness, as to fill so great a multitude?³⁴And Jesus saith unto them, How many loaves have ye? And they said, Seven, and a few little fishes. ³⁵ And he commanded the multitude to sit down on the ground. 36 And he took the seven loaves and the fishes, and gave thanks, and brake them, and gave to his disciples, and the disciples to the multitude. And they did all eat, and were filled: and they took up of the broken meat that was left seven baskets full.³⁸And they that did eat were four thousand men, beside women and children. 39 And he sent away the multitude, and took ship, and came into the coasts of Magdala,